

Krzysztof Marian Borowiak

Urodzony w 1954 r. Od sierpnia 1980 r. aktywnie włączył się w tworzenie struktur „Solidarności” na Politechnice Poznańskiej, gdzie pracował jako asystent. Został zastępcą przewodniczącego koła „Solidarności” w Instytucie Elektroniki i Telekomunikacji. Uczestniczył również w wyjazdach szkoleniowych do zakładów pracy w województwie poznańskim, których celem było zakładanie „Solidarności”. Po wprowadzeniu stanu wojennego podjął podziemną działalność, zbierając składki związkowe, kolportując podziemne wydawnictwa, publikując teksty w prasie podziemnej oraz uczestnicząc w akcjach protestacyjnych na uczelni. Jako aktywny krótkofalowiec pomagał w działalności Radia „Solidarność”, a także organizował i prowadził nasłuch radiowy jednostek Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej, szczególnie w czasie manifestacji i akcji protestacyjnych. Uczestniczył też w rozpracowaniu eksperymentalnego systemu pelengacji podziemnych nadajników „Solidarności”, zorganizowanego przez poznańską SB. Zainicjował integrację krótkofalowców – chrześcijan w ramach międzynarodowej organizacji WACRAL (World Association of Christian Radio Amateurs and Listeners), na skutek czego w 1985 r. został usunięty z Polskiego Związku Krótkofalowców i pozbawiony zezwolenia na radiostację amatorską. Za odmowę współpracy z SB kilkakrotnie odmówiono mu wydania paszportu na wyjazdy zagraniczne. Dotkliwą represją wynikającą z zaangażowania w działalność opozycyjną było nieprzedłużenie Krzysztofowi Borowiakowi umowy na stanowisku asystenta Politechniki Poznańskiej, wygasającej 31 stycznia 1988 r. Mimo spełnienia warunków przez Krzysztofa Borowiaka (m.in. przedłożenie do obrony pracy doktorskiej, która miała pozytywne recenzje), umowa nie została przedłużona.